II. *Epiſtola D.* J. Phil. Breynij, *M. D.* Gedanenſis, *& Reg. Societ.* Lond. *Sodal. ad D.* Hans Sloane, *M. D. dictæ Societatis Secretarium; varias Obſervationes continens, in Itinere per* Italiam *ſuſcepto, Anno* 1703.

VAriis negotiis, tam domeſticis, quàm alijs impeditus, exoptatiſſimum mihi, ut Tecum, Vir Illuſtris, ita & cum multis alijs per annos aliquot intermiſi literarum Commercium; quod nunc pace Tua reinchoandi animus eſt: certa ſpe fretus, me ſilentii diuturnioris veniam facilè à Te impetraturum, imprimis ubi cogitaveris, variam à multis jam, proh dolor! annis Gedani fuiſſe fortunam & minus proſpera fata, quæ nunc Armis, nunc Brumâ ultra morem gelidiſſima, nunc Anonæ caritate & diriſſima Peſte armorum pediſſequis, ut omnes, quæ Polonorum Regi parent Terras, ita & Optimam Patriam miſerè vexârunt.

Unde me Hercle non mirum, Ingenia ſub boreali hoc & infelici h. t. Climate Stupore quodam & Lethargo quaſi affici, & Apollinem cum Muſis aliam ſibi quærere velle ſedem videri. Præſtat tamen excuſſo Veterno expiare Apollinem, & abeuntem precibus retinere. Immerita Dei O. gratia eſt, quod adhuc ſumus ſuperſtites; Ejus quoq; gratia poſt Nubila tandem ſuo tempore Phæbus; itaq;

O paſſi graviora; dabit Deus his quoq; finem.
Durate, & rebus voſmet ſervate ſecundis.

Quantum

The Royal Society is collaborating with JSTOR to digitize, preserve, and extend access to *Philosophical Transactions (1683-1775).* www.jstor.org

Quantum itaq; in me eſt reſumo calamum, indicaturus Tibi, Vir Celeberrime, quænam ſub manibus habeam in jucundiſſimo utiliſſimoq; Hiſt. Naturalis Studio publicanda; quæ ſi approbatione Tuâ digna fuerint, mihi ſummopere gratulabor. Ut enim nihil jam dicam de Boruſſiæ vel potius Pomerelliæ Viridario, quod in tempus magis commodum, ſi Deo placuerit vitam, ſanitatem, quæ mihi ſatis fragilis, & pacem largiri, differo; nunc occupor Opere ad prælum parando, cui ſequens erit Rubrica:

Icones Breynianæ
Rariorum & Exoticarum Plantarum,
partim in Centuria & Prodromis
Jacobi Breynii Gedanenſis
contentæ;
partim verò novæ nunc editæ
à
Joh. Philippo Breynio, Jac. Fil. M. D.
adjunctis
Contractis earundem Plantarum Deſcriptionibus,
Illuſtrationibus Notuliſq; perutilibus.

Continebit ſcilicet ultra Icones Paternas Centuriæ & Prodromorum, plus quam viginti Tabulas, partim novas Plantas, imprimis Officinales, partim etiam deſcriptarum partes eſſentiales, flores & fructus puta, omiſſas & ignotas hactenus complectentes. Cauſa hujus Propoſiti fuerunt multi ex clariſſimis Botanicis, qui in peregrinationibus meis partim Ore tenus ſuaſerunt, partim Literis compellarunt, ut Novam Paternorum Operum Editionem adornarem cum meis additamentis, quorum ego petitioni deeſſe nolui, nec debui.

Præterea penes me eſt Additamentum ad Floram Pruſſicam ante annos aliquot à D. D. Gottſched editam, à Reverendo admodum D°. M. Helwing Angersburgenſium Eccleſiæ

Eccleſiæ Paſtore adornatum Nomine *Floræ Quaſimodogenitæ*, trecentas circiter continens Plantas indigenas, quarum nulla in ſupra laudata Flora fit mentio; quod etiam cum Auctoris venia correctum cum mea præfatione brevi publici Juris faciam. Cæterùm in Hiſtoria Nat. nihil in noſtris regionibus prodiit notatu dignum; quid in Britannia Veſtra verò bonarum Literarum & Artium Aſylo circa hanc Materiam agatur, diſcere aveo.

Nunc reſtat adhuc ut rariorem Literis hiſce addam aliquam Obſervationem; cùm verò portiunculam Itineris mei Anni 1703. Vobiſcum jam communicaverim, quam Tranſactionibus Veſtris de Anno 1705. Menſ. Jul. inſerere libuit, telam jam exorſam continuare malo, quòd eam Illuſtri Regiæ Societati non ingratam fuiſſe ex Literis Tuis acceptiſſimis intellexerim. Nec me ab hoc propoſito deterret Excellentiſſimi Viri D. Chriſtiani Henrici Erndh, Med. Doct. & Medici Aulici h. t. Sereniſſ. Polon. Regis Digniſſimi Exemplum. Hic enim anno elapſo edidit Relationem quandam ſuccinctam de Itinere ſuo Anglicano & Batavo Annis 1706. & 1707. facto, in qua variæ Obſervationes Rem Medicam præſertim ſpectantes, & Celeberrimi Nominis Tui & aliorum mentio honorifica inveniuntur. Huic ſe publico Scripto quadam malignitatis & rancoris macula aſperſo oppoſuit quidam ficto Jani Gregorii Betulii Nomine, cujus verum Nomen detegitur *dans les Nouvelles dela Republique des Lettres* Anno 1710. Menſ. Novembr. Hic certò admodum indignè Optimum Virum meliùs de Republ. Literaria meritum tractavit; ſed apparebit brevi nova & emendata hujus Relationis Editio in Belgio, cum Præfatione, in qua malignas Adverſarii ſui Animadverſiones refutaturus eſt Auctor. Non me inquam à Propoſito memoratum deterret exemplum; non enim Malevolorum obtrectatiunculas moror, ſi ad palatum veſtrum fuerint,

quas traditurus ſum, Obſervationes præſertim circa Rem Medicam & Naturalem minùs obviæ in Itineribus meis factæ.

Faciam initium à Portu Liburno, in quo poſt longam, præ Æolo minùs curſui noſtro favente, navigationem Maris pertæſus, Sanus tamen Dei gr. tandem ipſis Octobris Calendis Anni 1703 appuli; ubi Neptuno valedicens mox me in littus contuli, quod mihi inter alias rariores Plantas contemplandas mox offerebat

Crithmum maritimum, fl. Aſteris Attici, C. B. Pin.
Kali geniculatum majus, C. B. Pin.
Kali minus album ſemine ſplendente, C. B. Pin.
Gramen dactylum Ægyptiacum, C. B. Pin. Gramen Crucis, ſ. Neiemelmſalib, J. B.

Urbs in planitie ſita ad maris littora, montibus utrinq; elatis, ut ut non admodum ampla, Emporium tamen elegans & probè munitum. Aer non admodum ſalubris, & Tertiana duplex, quæ hîc difficilioris curationis, frequens mihi narrabatur. Itaq; quia Palladem hic Mercurio cedere intellexeram, poſt octiduanam quietem, Piſam aliquot milliaribus Liburno diſtantem, cum quodam ex conterraneis meis Itineris Socio profectus ſum. Iter erat amœniſſimum, per planam fertilemq; terram, interpoſitis ſæpius Nemoribus Quercu, Ilice, & Subere, ut & Myrto frequentibus.

Piſa quondam Reſp. & elegans Civitas, nunc M. Hetruriæ Duci ſubjecta ordine ſecunda, multum de priſtino ſplendore ac hominum copia, quod vulgo notum eſt, amiſit. Plurima hic ſunt, quæ inſpectionem merentur, quæ, cùm in aliis Itinerariis & Topographis exſtent, ſicco pede tranſeo. Literas Syſtaticas habebam ad Clariſſ. Mich. Angelum Tilli, Doct. & Profeſſorem Med. & Botanices in Univerſitate Piſana, cujus, cùm ob ferias tunc

Flo-

Florentiæ degeret, vices mihi ſupplebat ipſius Frater, J. U. D. & Subcancellarius, Vir, ut ſolent Itali, erga exteros humaniſſimus. Univerſitas fuit quondam hîc celebrior, quàm quidem hoc tempore. Quatuor habet Collegia Oxonienſibus nequaquam æquiparanda: quorum primum dicitur Collegium Sapientiæ; ſecundum eſt Collegium Ferdinandi, à Ferdinando I. M. H. D. Anno 1595. extructum in loco, ubi erant Ædes Bartholi famoſiſſimi J. C. ut docet Inſcriptio; tertium Puteanum, à Puteo Epiſcopo Nomen gerens, Anno 1605. erectum. Sed præſentibus feriis omnes Scholæ clauſæ erant, ipſis Novembris Calendis recludendæ. Hortus Botanicus Piſanus Rei Herbariæ Profeſſoribus ſatis notus à Coſmo I. M. Hetr. Duce Anno 1547. ſeptennio ſc. poſt Patavinum, qui primus fuit, inſtitutus eſt, eiq; præfectus Lucas Ghinus (teſte Caſtello in Opt. Med.) cui ſucceſſit Botanicorum ſui ævi Princeps nunquam ſatis laudandus Andreas Cæſalpinus. Citatus Lucas Ghinus, à Jo. Antonio Bumaldo (quo ficto Nomine Ovidius Montalbanus anagrammaticè latet) in ſua Bibliotheca Botanica primus Hortorum publicorum Academicorum Fundator dicitur. Ædes autem Horto adjacentes, in quibus plurima rariora Naturalia & Artificialia ſervantur, Ferdinandum I. Fundatorem agnoſcunt Anno 1595. ut Inſcriptio in portæ limine teſtatur. Antequam ad Hortum itur in atrio multa Balænæ oſſa repoſita videntur; in parte ſuperiore verò Gazophylacium rerum Naturalium & Artificialium bono ordine digeſtarum: Per aream ubi pergimus ad alteram Ædificii partem ad Horti Introitum ſitam accedimus, in cujus porticu variæ Effigies, ut Cæſalpini, Cluſii, Caſauboni, Matthioli, Ponæ, &c. in perpetuam Clariſſimorum Botanicorum Medicorumq; memoriam ſuſpenſæ ex parietibus ſpectantur. In ſuperioribus conclavibus Antlia habetur pneumatica major cum aliis quibuſdem Inſtrumentis Phyſicis, ut & Furni cum ſuis Chemicis Inſtrumentis. Hortus ipſe ſatis ſpatioſus eſt, non tamen exquiſitè cultus, quem Hortulanus

tulanus ſenex 1500 Plantarum, ſed nullo fere ordine diſpoſitarum, ſpecies alere mihi affirmabat. Interim rariores quaſdam videbam alibi non obſervatas; imprimis oculum & animum meum delectabant

Palma Dactylifera trium ferme virorum altitudine, fructibus onuſta, qui rarò hic plenam maturitatem aſſequuntur.

Myrtus latifolia Bœtica ſecunda, vel folijs laurinis confertim naſcentibus, C. B. Pin. Arbor hæc in nullis aliis Hortis à me viſa, ſi arbor dicenda eſt, quæ multis ſtipitibus ex ſolo exſurgit ad duorum virorum altitudinem; Folia habet Aurantio Sinenſi, Ferrarii, ſimillima; Fructibus referta erat majoribus ex nigro cæſiis. Hortulanus Africanam eſſe aiebat.

Styrax folio Mali Cotonei, C. B. Pin. procera arbor fructibus maturis ornata.

Ilex aculeata cocciglandifera, C. B. Pin. magnitudine ſpectabilis.

Hujus Horti Catalogum quondam edidit Thomas Belluccius ejuſdem Horti Præfectus & Botanices Prof. Ord. Impreſſus eſt Florentiæ 1662. in 12mo.

Aquæductus Piſanus, qui limpidiſſimam aquam per 5 Milliaria Italica ad urbem ducit, viſu dignus eſt, antiquus & temporis injurias ferens.

De famoſa illa Turri inclinata hic ſaltem monendum duxi, ejus fundamentum in illo latere in quo inclinatur, mox in vel poſt erectionem ſubſediſſe, hincq; ſitum illum inclinatum, adeo decantatum, turrim, præter Architecti intentionem, acquiſiviſſe, quod facile examinanti patet.

Elapſis aliquot diebus relicta Piſa, Lucam iter aggreſſus, primò tranſivi planitiem ſatis fertilem, & ob agros Moro, Lauro, Populo, Ficu, &c. cum annexa Vite circumdatos viſu jucundam. Poſtea tranſcendendus erat Mons Sti. Juliani, ob Thymbram Montis Sti. Juliani dictam non ignotus, altus & petroſus, rarioribus nihilominus plantis ornatus; in tranſitu præter dictam Thymbram

varias

varias obſervabam Ciſti tam Ledi, quam Maris, & Myrti ſpecies, Lentiſcum, nec non Ericæ & Sedi ſpecies aliquot. Ad montis pedem Lucenſium incipit Juriſdictio, in qua mox ſeſe Oculis noſtris offerebant Oleæ olivis, quæ inter optimas numerantur, Caſtaneæ etiam, Arbutus & Terebinthus fructibus onuſtæ maturis. Tandem nova & fertilis planities vineis abundans ad Lucam uſq; Caput Reipubl. ſatis notæ. In hac parum quod Medicinam vel Hiſt. Nat. concernit vidi ſingulare. Hoc ſaltem obſervandum, me in hac Ditione, ut & in Hetruria, quamplurimos notaſſe agros Lupino vulgari ſemine albo, quo cocto homines veſcuntur, conſitos. Cæterùm ibidem & Ciceres, Milium, Sorgum, & Panicum in agris partim pro hominum, partim verò pro columbarum aliarumq; avium uſu coluntur.

Hinc per Piſtoriam ad Hetruriæ Metropolin Florentiam iter meum direxi, ubi 17. Octobr. appuli. Innumera habet ampla hæc & elegans Civitas viſu digniſſima, ab aliis, imprimis in Libello, cui titulus, *Riſtretto delle Coſe più Notabili della Città di Firenze*, recenſita, inter quæ Gazophylacium M. Ducis, quod *Galeria* appellatur, prætioſiſſimarum rerum arte factarum magno apparatu refertum, & ſplendidiſſimum Sti. Laurentii Sacellum M. Herr. Ducum Sepulturæ dicatum, necdum perfectum, quibus cultiſſimos M. Ducis Hortos addas, facile primas tenent.

Maxima tunc temporis Florentiæ ornamenta erant Celeberrimi per totam Europam Viri Laurentius Bellini & Antonius Magliabechi. Ille M. Ducis Archiater, in Medicina, imprimis Theoretica ejus parte, quod variæ ejus teſtantur Lucubrationes editæ affatim, verſatiſſimus, & verè magnus Vir, in Praxi tamen (quod ſæpius etiam in aliis obſervatum eſt) non adeo felix, me ultra morem, cùm ſe aliis difficiliorem habeat, accepit quam humaniſſime. Vir eſt parvæ ſtaturæ, ſexagenarius, variis morbis fractus, ſiniſtri oculi à quinq; jam annis Catarrhactâ laborans,

Cum

Cum hoc de variis rebus Medicis mihi erat Sermo. Nihil ſtatuebat eſſe in Medicina, quod ingenio & ſtudio non poſſit expiſcari, cùm omnia ſecundùm leges Mechanicas fiant, præter minimarum particularum & Elementorum figuras, hancq; eſſe rationem, cur Medicina nunquam ad perfectionis culmen perventura ſit. Aquæ Tetuzzianæ in Dyſenteriæ curatione adeo decantatæ ſcaturiginem prope Piſtoriam eſſe, me docebat, eamq; continere Salem marinum ſive commune, & purgandi vi præditam eſſe; hinc pauperibus aliquando Salem marinum in Aqua fontana ſolutum propinari ſimili, licet non ſemper æquè felici cum ſucceſſu. Multa ſe chartis commiſiſſe affirmabat, lucem publicam fortè nunquam viſura. Ab annis jam aliquot ſæpius vacavit Muſicæ & Poeſi, quas perditè ſe amare aiebat, continuis Meditationibus diſtractus. De hujus Viri morbo & ſequentibus dicam.

Alter Antonius Magliabechi, M. Ducis ejuſq Fratris t. t. Cardinalis Bibliothecarius, in Librorum cujuſcunq; generis cognitione ad ſtuporem verſatus, unde eum non immeritò Vivam à Sereniſſimo Duce Bibliothecam ſalutari tradunt. Vir hic erga exteros humaniſſimus eſt, quod ipſe ſatis ſuperq; expertus ſum, cùm prima ſaltem vice ipſum in inſtructiſſima Bibliotheca Cardinalis, quæ in ſupremi Principis Palatio ſervatur, ſalutarem, ubi de variis libris me inſtruxit quàm lubentiſſimè. Inter Libros Medicos, ut & Hiſt. Nat. Scriptores, quorum magnus adeſt numerus, eminebat ſpiſſum Volumen in regali forma, vivas Plantarum Icones artificioſe ſuis coloribus expreſſas, additis Nominibus manuſcriptis, continens, cui Titulus: *Viridarium Botanicum, in quo Arborum, Fruticum, Suffruticum, Stirpium, & plurimarum Plantarum tam indigenarum, quàm exoticarum Species lætè virentes perennantur; quas è diverſis locis collegit & delineavit, coloribus naturam imitantibus pinxit, & celebrium Botanicorum Nominibus diſtinxit Joſephus Baldius, Medicus, Phyſicus, Civis Florentinus, Academicus Apatiſta* 1650.

Poſt-

Poſtmodum toties miratus ſum, quoties vidi Celeberrimum Virum, præſertim in ædibus propriis, in quibus vix locum invenies, qui Libris repletus non ſit; adeo, ut, qui Libros ejus Elementum vocat, in quo degit, non a vero aberret.

Inter Bibliothecas, quæ pulcherrimam hanc urbem etiam Doctis commendant, non ultima eſt quæ Sti. Laurentii dicitur à Templo adjacente homonymo. Hæc non minus ob elegantem Architecturam, quam famoſiſſimo Michaeli Angelo Bonarotio debet, quàm imprimis ab inſignia in omni Facultate MSS. ex quibus tota ferme conſtat, ferreis catenis uti in Bodleana Oxonienſium alligata, commendabilis. Inter Medica mihi maximè notabile videbatur vetus aliquot MS. in Folio in membrana exaratum, cum figuris vivis coloribus expreſſis ad luxationes præſertim pertinentibus, ſequenti titulo: *Chirurgia Hippocratis, Galeni, Oribaſii, Heliodori, Aſclepiadis Bithynii, Archigenis, Dioclis, Amyntæ, Apollonii Ther. Nymphodori, Ruffi Epheſii, Apollonii Citienſis, Sorani, Pauli Æginetæ, Palladii.* Hoc MS. ut me D. Magliabechi certiorem fecit, tranſcripſit Jacobus Tollius, poſt cujus mortem eo jam potitur Hainius Profeſſor Dusburgenſis illud propediem publicaturus. Hîc & Dioſcoridis codex MS. aſſervatur, in charta ſcriptus, qui tamen non admodum antiquus videtur.

Imprimis grata mihi hic fuit converſatio cum admodum Rev. Patre Brunone Tozzi, Monacho Valombroſano, cui ab Illuſtri Viro, D. Wilhelmo Sherard, J. U. D. Nationis Anglicanæ Smirnæ Conſuli meritiſſimo, Botanicorum Principe, quem ſe brevi ut ſpero operoſiſſimo Opere, Caſpari Bauhini ſcilicet Pinace correcto & ad hæc uſq; tempora continuato, ad quod ſolus Sherardus ſufficit, integro Orbi ulteriùs demonſtrabit, uti omnibus ferme Italiæ Botanicis, commendatus eram. Sanè vix me temperare poſſum, ubi Clariſſimi hujus Viri optimè de me meriti mentionem injicio, quin in effuſiſſimas ejus effundar

effundor Laudes, niſi nota mihi eſſet ipſius, quam habet Fama cum Modeſtia conjuncta. Sed ut ad D. Brunonem Tozzi redeam, ejus ſanè humanitatem & in Botanicis peritiam ſatis deprædicare nequeo. Incredibilis eſt ejus in inquirendis Plantis diligentia, quam ob rem ſingulis annis Hetruſcas Alpes perreptat, Plantaſq; collectas propria manu vivis coloribus quàm accuratè depingit. Promiſit Catalogum Plantarum in Hetruria naſcentium, cum non deſcriptarum Iconibus, quarum nonnullæ jam erant ſculptæ. Ducebat me laudatus Vir ad Noſocomium Stæ. Mariæ, quod Italiæ, ſi non totius Europæ, ampliſſimum dicitur, in quo ingens Ægrotantium numerus egregiè curatur. Vidi cum eodem etiam Laboratorium Chemicum M. Ducis, quod *Fonderia del Grand Duca* appellatur Italis, in quo quamplurima Præparata Chemica cum Furnis & Inſtrumentis ſervantur. Hic obſervabam modum conficiendi varias Eſſentias odoriferas per integram Europam ferè decantatas, quæ Eſſentia de Bergamotte, Cedro, &c. vulgo nominantur. Præparantur ſcilicet per diſtillationem (ſecus ac Romanæ Eſſentiæ, quæ per expreſſionem ſaltem fiunt) ex corticibus per Veſicam & Serpentinam, ſola addita aqua communi, à qua poſt diſtillationem Oleum ſupernatans Eſſentia dictum ſeparatur. Aquæ autem odoriferæ ex Floribus, hic abſq; ullius aquæ additione diſtillari ſolent, & ſunt excellentiſſimæ. Præter hoc Laboratorium Florentiæ quoq; habetur M. Ducis Pharmacopœia, in qua inter rariora Monſtroſi aliquot fœtus in Sp. Vini ſervati, ut Lepus octipes, Caniculus biceps, Caniculus monophthalmos in fronte, & alii mihi demonſtrabantur. Idem D. Tozzi mihi viam aperuit ad ſumme Rev. Abbatem Monaſterii Ripolitani Valombroſæ Virgilium Faluſium, multa ætate provectum, ſed humanitate, & in Botanicum Studium amore, quod ejus Proſopopœia Botanica teſtatur, nemini ſecundum.

Botanicis

Botanicis Hetruſcis quoq; annumerandus eſt D. Petrus Antonius Michaeli junior Bibliopola, ſupra nominati D. Tozzi amicus. Hic Rei Herbariæ ſtudioſiſſimus, imprimis Methodi Tournefortianæ gnarus, qua adeo & non abſq; ratione delectatur, ut integras Tournefortii Inſtitutiones Botanicas ipſe ad ſeptem circiter plagas in forma duodecima contraxerit, quibus tamen omnes figuras Tournefortianas genericas cum Nominibus & claſſium Inſcriptionibus complectitur; opus certè editione digniſſimum, de qua tamen hactenus nihil comperi.

Antequam Florentiam relinquam, non poſſum planè ſilentio præterire elegantiſſimæ hujus Urbis dedecus, feneſtras videlicet chartaceas plurimarum ædium, ut & Palatiorum nonnullorum, quas frequentiores adhuc Piſæ & Lucæ annotaveram. Miror ſanè Incolas aliàs in Ædificiis ſatis ſplendidos hac in re adeo eſſe negligentes; cùm tamen Vitra ibidem non majoribus, quàm alibi ſumptibus parari poſſe perſuaſus ſum.

D. 30. Octobris me Romam contuli; tranſibam Senam linguæ Toſcanæ puritate celebrem, poſtea & Montem Radicofani prælatum, ad cujus radices deſcendendo incipit Juriſdictio Papæ.

Bolſena Oppidum eſt ad lacum ejuſden Nominis ſitum, ad cujus ſiniſtrum latus via regia eſt Sylvæ quernæ adſita. Quercus hic ſolent eſſe humiliores, gallis majoribus refertæ, ut & excrementis illis, quæ Pilulæ capillatæ, C. B. Pin. Lobelio verò rectiùs Bedeguaris effigie excrementum ſpongioſum & muſcoſum. Frequens quoq; Quercus calyce echinato, glande majore, C. B. Pin. à me obſervabatur. Montes erant ſaxei, multis in locis ex Baſalte compoſiti, multis cavernis & ſpecubus olim arte ut ſuſpicor excavati.

Monte-Viaſconi dictum Oppidulum à Vino muſcato optimæ notæ *Eſt, Eſt, Eſt.* adeo notum; de quo præ cæteris legendus eſt D. Miſſon *dans ſon Voyage d' Italie*; ubi tamen notandum, ipſum etiamſi alios hanc ob ratio-

nem carpat, inſcriptionem Sepulchri non rectè notaſſe, quam ſequentem deprehendi:

EST. EST. EST. PPR. NIUM
EST. HIC. IO. DEUC. D.
MEUS. MORTUS. EST.

Viterbium Civitas eſt poſt Senam in hoc Itinere maximè notabilis & ſatis ampla Pontifici ſubjecta; ad cujus dextrum latus, cùm Thermas reperiri Naturales, *Bulicanti*, i. e. bullientium nomine ibidem cognitas, unum milliare Italicum diſtantes audiviſſem, eo mox me mea duxit curioſitas. Inveni autem eas decliviori loco, in ſolo albicante arido & quaſi calcario, odore ſulphureo & fumo mox adeuntibus ſeſe prodentes. Sapor quoq; ad ſulphureum admixta aliquali ſalſedine accedebat. Primariæ in loco aliquantulum elatiori ſitæ, multis ſcaturiginibus ex terra propullulantibus compoſitæ, muro lapideo humili heptagonæ figuræ cingebantur, Balneum Regis Bathonienſe magnitudine ferme adæquantes. In uno muri latere ſequens ſaxo inſculpta legitur inſcriptio:

D. O. M.
Ars Ortulanorum
fecit A. D. MDC.

Aqua eſt calidiſſima, ita ut manum, ſi paulo diutius in ea detineatur, comburat, & Ova brevi induret. Ex his 4 rivuli veloci curſu prodeuntes adjacentibus Thermis ſecundariis aquam largiuntur, ſed caloris longè remiſſioris. Rivulorum fundus ſaxeus eſt, albus ex ſedimento aquæ calcario ortus, quo refertam eſſe ſtipites quoq; Cannabini ſimili cruſta lapidea & calcaria undiquaq; obducti, quos ibidem colligebam, teſtantur. Multis in locis concretum hoc ſedimentum coloris eſt virideſcentis, quod aquæ quoq; dictum colorem conciliat. Fere neglectæ

mihi

mihi hæ Thermæ videbantur, quod tamen ſummopere mirabar, etiamſi internum earundem uſum ob copioſè admixtas particulas calcarias nemini ſuaderem. Cæterùm in Thermis hiſce ſecundariis Cannabim macerare ſolent accolæ.

Relicto Viterbio loca quædam alia vidimus minùs notatu digna, donec tandem d. 4. Novembris totius terrarum Orbis quondam Dominam Romam ſc. intravimus. Quid in ampliſſima hac civitate circa ſtudia noſtra obſervaverim ex ſequentibus cognoſces literis, ubi præſentes Tibi non ingratas fuiſſe ex benevola reſponſione cognovero. Vale, Vir illuſtris, & amare perge inclyti Nominis Tui

Dabam *Gedani* 1711 d. 19. Septembr.

Cultorem humillimum

J. Phil. Breynium, M. D.

III. *Animadverſiones quædam in Codicem MS. membranaceum, ſuperiori Epiſtola memoratum: Excerptæ ex Additamentis* G. Ch. Schelhammeri *in* Herm. Conringij *Introductionem in Artem Medicam. Cap.* XII. *pag.* 401.

PRæter hos [*ſc.* Hippocratem, Galenum, & C. Celſum] *ex antiquo ævo, qui hanc doctrinam* [*Chirurgicam*] *ſcriptis tradiderit, neminem habemus.* H. Conringius.

Extant quidem plurimi, ſed ἀνέκδοτοι, ſi credimus *Johanni Sponio*, artis & antiquitatis peritia celeberrimo, in Auguſta illa Magni Ducis Hetruriæ Bibliotheca inter Manuſcripta ad Sancti Laurentij Ædem aſſervata; de quibus non pigebit verba ipſamet adſcribere ex *Itinerario*, quo per Italiam, Dalmatiam, Græciam, &